

Dosarul nr. 3ra-1131/22
2-20054972-01-3ra01112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
SC „Cardiax-Plus” SRL (SC „Meat House Production” SRL) împotriva Serviciului Fiscal
de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,
împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 17 iunie 2021 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 22 mai 2020, SC „Cardiax-Plus” SRL (SC „Meat House Production”
SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu
privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, directorul adjunct al Serviciul Fiscal
de Stat, Nicoleta Nemerenco cu participarea șefului Direcției generale administrarea
contribuabililor mari Nina Ghenciu, șefului Direcției control fiscal nr. 2 a DGACM, Oleg
Sârbu și inspectorul principal al aceleiași direcții Igor Nicolaev, cu participarea lui Oleg
Bodașco, conducător al SC „Cardiax-Plus” SRL, citați la examinarea cazului de încălcare
fiscală au examinat actul de control nr.3-578344 din 15 ianuarie 2020, efectuat prin
metoda verificării faptice, întocmit de către inspectorul Igor Nicolaev și au constatat, că
în temeiul ordinului Serviciului Fiscal de Stat nr. 854/1 din 09 octombrie 2019, la SRL
„Cardiax- Plus” fost instituit post fiscal staționar pe adresa xxxxx, iar durata de
funcționare a postului fiscal este de la 09 octombrie 2019 până la 31 noiembrie 2019.

Reclamanta a menționat, că în rezultatul controlului s-a stabilit că SC „Cardiax-
Plus” SRL distribuie marfa produsă de la depozitul producției gata pe adresa: xxxxx, prin
transportarea mărfii cu transport propriu direct la cumpărători și nu dispune de unități
proprii de comerț cu amănuntul. Respectiv, în perioada activității postului fiscal, dar și în
cadrul controlului, la SC „Cardiax-Plus” SRL nu a fost constatată existența locurilor
speciale amenajate pentru vânzarea cu amănuntul.

Totodată, s-a constatat că SC „Cardiax-Plus” SRL dispune de notificarea nr. 64700 din 10 octombrie 2019 pentru magazin on-line, pentru genul de activitate- desfășurarea comerțului cu amănuntul, pe termen nelimitat, însă pe perioada activității postului fiscal la SC „Cardiax-Plus” SRL magazinul on-line pe pagina electronică oficială a SC „Cardiax-Plus” SRL a fost nefuncțional.

La fel, efectuarea comerțului electronic de către SC „Cardiax-Plus” SRL în perioada activității postului fiscal nu a fost constatată.

Reclamanta a relevat că, la efectuarea livrărilor impozabile, SC „Cardiax-Plus” SRL a fost obligată să prezinte cumpărătorului factura fiscală în toate cazurile, însă în cadrul controlului s-a constatat efectuarea livrărilor în zilele de 27 decembrie 2019, 28 decembrie 2019, 29 decembrie 2019, 30 decembrie 2019 și 31 decembrie 2019, fără eliberarea facturilor fiscale în adresa beneficiarului în număr de 1430 de cazuri.

Astfel, reclamanta a menționat că, în rezultatul controlului s-a decis aplicarea pentru încălcările legislației fiscale și transferarea la buget a amenzii în mărime de 72000 de lei, conform prevederilor art. 260 alin. (4) din Codul fiscal, pentru neprezentarea facturilor fiscale în termenii prevăzuți de legislație.

Reclamanta consideră ilegală decizia nr. 31 din 05 februarie 2019, invocând că din momentul instituirii postului fiscal staționar în cadrul companiei SC „Cardiax-Plus” SRL, toate verificările de către inspectori să efectuează doar din propria sa convingere de vinovăție a SC „Cardiax-Plus” SRL.

Reclamanta a menționat că în perioada postului fiscal, acțiunile inspectorilor zilnic, fără nicio argumentare adecvată, repetat, împiedică buna desfășurare a activității în afaceri a SC „Cardiax-Plus” SRL.

De asemenea, reclamanta a relevat că, compania duce pierderi neobiective din urma controlului neprofesional, iar acestea pot provoca insolvabilitate și, respectiv, în viitor poate să returneze întreprinderea în incapacitate de plată.

Reclamanta a notat, că controlul fiscal poate fi efectuat prin diferite metode și tehnici de verificare, aplicate în funcție de scopul controlului și complexitatea acestuia.

Astfel, reclamanta a enunțat că printre cele mai răspândite metode și operațiuni de verificare fiscală sunt cunoscute următoarele: verificare documentară, verificare totală, verificare tematică, verificare prin contrapunere și verificare operativă, în funcție de specificul și scopul controlului, aceste metode pot fi aplicate în cadrul controlului fiscal la sediul contribuabilului (controlul la fața locului) sau în cadrul controlului efectuat la oficiul fiscal.

În acest context, reclamanta a relevat că, a prezentat toate cele necesare pentru efectuarea controlului și anume: informații veridice despre veniturile rezultate din activitatea de antreprenoriat, precum și despre alte obiecte ale impunerii; a prezentat la prima cerere a autorităților documente de evidență, dări de seamă fiscale, alte documente și informații privind activitatea de întreprinzător, impozitele și taxele calculate și achitate, etc.; a asigurat autorităților accesul liber în spațiile companiei (ex. spații de producție, depozite, spații comerciale, etc.); a asigurat posibilitatea de a însoți solicitările clienților, precum și a asistat la efectuarea controlului fiscal, semnând actul privind rezultatul controlului și a dat explicații în scris și oral.

Reclamanta a specificat că, SC „Cardiax-Plus” SRL preia toate comenzile de la persoane fizice și de la persoane juridice prin intermediul comenzilor, care pot fi efectuate electronic, printr-un e-mail trimis automat de către client sau la telefon, prin fax sau e-mail.

Reclamanta a evidențiat, că au fost documentate livrările în adresa persoanelor fizice, care au comandat marfa și care nu au dorit să-și prezinte numele și datele personale, dar care au comunicat adresa unde este necesar a fi livrată marfa, iar toată marfa livrată în baza facturilor fiscale descrise mai sus a fost achitată de către cumpărători prin mijloace bănești în numerar, respectiv la fiecare din cumpărători au fost eliberate bonuri de plată cu utilizarea mașinilor de casă și de control.

Reclamanta a remarcat, că inspectorului Igor Nicoalev i s-a propus de a controla livrarea automobilului care transportă marfa către client, pentru a constata momentul achitării de către cumpărători prin mijloace bănești în numerar, însă toate solicitările au fost ignorate.

Reclamanta a mai menționat că, compania dispune de documente justificative: facturi, facturi fiscale, declarații, notificări, alte documente interne pentru activitatea sa, respectiv a demonstrat legalitatea veniturilor și a cheltuielilor aferente perioadei fiscale, în special, din perspectiva estimării provizioanelor și a cheltuielilor anticipate, însă funcționarul care exercită controlul a întocmit decizia asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SC „Cardiax-Plus” SRL, pe care o consideră ca fiind o constatare a încălcărilor fiscale inexistente.

Reclamanta a solicitat anularea actului Serviciului Fiscal de Stat nr.3-578344 din 15 ianuarie 2020 și a deciziei nr. 31 din 05 februarie 2020 (f.d.2-5, vol.I).

Prin hotărârea din 17 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 31 din 05 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de „Cardiax Plus” S.R.L. și actul nr. 3- 578344 din 15 ianuarie 2020. S-a anulat în parte decizia Serviciului Fiscal de Stat adoptată în procedura prealabilă nr. 72 din 05 martie 2020 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 31 din 05 februarie 2020 (f.d.93; 104-109, vol.I).

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 17 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, la data de 09 iulie 2021 Serviciul Fiscal de Stat a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea depusă de către SC „Cardiax-Plus” SRL să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată (f.d.95-96, vol.I).

Hotărârea motivată din 17 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată apelantului Serviciului Fiscal de Stat la data de 02 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei (f.d.114, vol.I).

La data de 30 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat a depus motivarea apelului (f.d.121-135, vol.I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Serviciului Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 17 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 17 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 194; 195-211, vol.I).

În susținerea soluției enunțate, instanța de apel a invocat că la emiterea actului nr. 3-578344 din 15 ianuarie 2020 și a deciziei nr. 31 din 05 februarie 2020, Serviciul Fiscal de Stat nu a ținut cont de faptul că SC „Cardiax-Plus” SRL dispune de notificarea nr. 64700 din 10 octombrie 2019, pentru magazin on-line, pentru genul de activitate - desfășurarea comerțului cu amănuntul, pe termen nelimitat și de modalitățile de preluare a comenzilor ce țin de această activitate.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, Serviciul Fiscal de Stat nu a argumentat din care raționamente a conchis că, în zilele de 27 decembrie 2019 - 31 decembrie 2019 au fost constatate livrări de marfă, care au fost însoțite de facturi fiscale, în care în calitate de vânzător și totodată în calitate de cumpărător figurează SRL „Cardiax Plus”, iar în boxa 7 „redirijari” a facturilor fiscale a fost indicat „non livrare”, facturile fiscale fiind eliberate în număr de: 44 de facturi în sumă totală de 260659,68 de lei (inclusiv TVA) în ziua de 27 decembrie 2019; 28 de facturi în sumă totală de 320451 de lei (inclusiv TVA) în ziua de 28 decembrie 2019; 37 de facturi în sumă totală de 213910,47 de lei (inclusiv TVA) în ziua de 29 decembrie 2019; 40 de facturi în sumă totală de 246500,81 de lei (inclusiv TVA) în ziua de 30 decembrie 2019; 30 de facturi în sumă totală de 140456,97 de lei (inclusiv TVA) în ziua de 31 decembrie 2019, iar fiecare factură fiscală eliberată cu mențiunea „non livrare” prevede livrarea de marfă în adresa mai multor beneficiari, însă în baza a 179 de facturi fiscale au fost efectuate livrări în adresa a 1430 de beneficiari (cumpărători) și din care considerente nu au fost examinate explicațiile reclamantului, care a comunicat că în așa mod au fost documentate livrările în adresa persoanelor fizice, care au comandat marfa și care nu au dorit să-și prezinte numele și datele personale, dar care au comunicat adresa unde este necesar a fi livrată marfa. Toată marfa livrată în baza facturilor fiscale nominalizate a fost achitată de către cumpărători prin mijloace bănești în numerar. Or, art. 31 Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Astfel, instanța de apel a relevat că instanța de fond just a stabilit că Serviciul Fiscal de Stat a interpretat în mod eronat faptul, precum că livrările efectuate la data de 27 decembrie 2019, 28 decembrie 2019, 29 decembrie 2019, 30 decembrie 2019 și 31 decembrie 2019 au avut loc fără eliberarea facturilor fiscale în adresa beneficiarului (cumpărătorilor) în număr de 1430 de cazuri, apreciind că în aceste situații era obligatorie eliberarea facturii fiscale. Or, ca excepție de la art. 117 alin. (3) Cod fiscal, S.C. „Cardiax-Plus” SRL era obligată să elibereze factură fiscală doar la solicitarea cumpărătorului, prin urmare, în cauza dedusă judecății Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat existența unor astfel de solicitări.

În acest context, instanța de apel a reținut că, respectarea condițiilor enunțate rezultă din explicațiile directorului S.C. „Cardiax-Plus” SRL, nefiind combătute de Serviciul Fiscal de Stat, care a remarcat faptul că preia toate comenzile de la persoane fizice și persoane juridice prin intermediul comenzii, aceste comenzi se pot face fie electronic, printr-un e-mail trimis automat de către client sau pot fi efectuate telefonic, prin fax sau e-mail; au fost documentate livrările în adresa persoanelor fizice care au comandat marfa și care nu au dorit să-și prezinte numele și datele personale, dar care au comunicat adresa unde este necesar a fi livrată marfa; toată marfa livrată în baza facturilor fiscale descrise mai sus a fost achitată de către cumpărători prin mijloace bănești în numerar, respectiv la fiecare din cumpărători au fost eliberate bonuri de plată cu utilizarea mașinilor de casă și de control.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că Serviciul Fiscal de Stat a concluzionat eronat despre obligația S.C. „Cardiax-Plus” SRL de a elibera factură fiscală la efectuarea livrărilor în adresa beneficiarilor (în număr de 1430) în ziua de 27 decembrie 2019, 28 decembrie 2019, 29 decembrie 2019, 30 decembrie 2019 și 31 decembrie 2019, sancționând S.C. „Cardiax-Plus” SRL cu amendă în mărime de 72000 de lei în temeiul art. 260 alin. (4) Cod fiscal, Or, ca excepție de la art. 117 alin. (3) Cod fiscal, S.C. „Cardiax-Plus” SRL era obligată să elibereze factură fiscală doar la solicitarea

cumpărătorului. Or, Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat existența unor astfel de solicitări.

Instanța de apel a relevat că, din prevederile art. 117 alin. (3) Cod fiscal, rezultă că eliberarea facturii fiscale nu este obligatorie în cadrul comerțului electronic, dacă sunt respectate condițiile stabilite la lit. a) și b) același aliniat. Iar, respectarea condițiilor enunțate supra rezultă din explicațiile directorului S.C. „Cardiax-Plus” SRL, care nu au fost combătute de Serviciul Fiscal de Stat.

În consecință, instanța de apel a invocat că, subiectul impozabil, la caz, S.C. „Cardiax-Plus” SRL ține evidența sumei primite și achitate în numerar și/sau prin intermediul instrumentelor de plată fără numerar la fiecare punct comercial și de prestări servicii cu utilizarea echipamentelor de casă și de control. Iar, la sfârșitul fiecărei zile de lucru, în documentația de evidență este înscrisă suma totală a TVA, pe livrările efectuate, iar în documentul de evidență a valorilor materiale procurate se introduc datele din facturile fiscale, care au fost achitate în numerar și/sau prin intermediul instrumentelor de plată fără numerar, ceea ce rezidă din facturile fiscale în care sunt reflectate mai multe comenzi.

Întru susținerea opiniei sale, instanța de apel a menționat și hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 04 iulie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la articolul 260 alin. (4) Cod fiscal, cu privire la natura juridică a încălcării, prin care Curtea a reținut că amenda aplicată nu are ca obiect compensarea unui prejudiciu, ci urmărește să împiedice, în esență, repetarea unor acțiuni similare. Acest element i-a permis Curții să rețină caracterul punitiv al sancțiunii și să constate că aceasta urmărește, deopotrivă, un scop preventiv și unul represiv (a se vedea, mutatis mutandis, Grande Stevens și alții v. Italia, 4 martie 2014, §96). Totodată, Curtea a reținut că în cazul încălcării obligației de prezentare a facturii fiscale, sunt subiecți ai sancțiunii toți contribuabilii care au obligația prezentării ei.

Astfel, instanța de apel a invocat că, instanța de fond just a stabilit că sancțiunea a fost aplicată de autoritatea fiscală fără ca reclamantei/intimatei să îi revină, conform legii, obligația de prezentare a facturii fiscale.

Totodată, instanța de apel a menționat că este întemeiat argumentul instanței de fond precum că din conținutul actelor contestate se atestă lipsa motivării în textul actelor emise de către Serviciul Fiscal de Stat. Or art.118 alin. (1) Cod administrativ, statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Făcând referire la art.119 alin.(1) și alin.(2) și art.120 Cod administrativ, instanța de apel a relevat că sunt neîntemeiate argumentele apelantului Serviciului Fiscal de Stat, precum că, prima instanță a interpretat eronat normele de drept și situația de fapt. Or, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, ceea ce nu s-a materializat în realizarea acestui deziderat prin prezentarea probelor ce ar demonstra contrariul celor invocate de către SRL „Cardiax - Plus”.

Totodată, instanța de apel a menționat că este neîntemeiat și argumentul apelantului precum că hotărârea primei instanțe este una ilegală și neîntemeiată.

La acest capitol, instanța de apel a invocat că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

De asemenea, instanța de apel a considerat declarative argumentele apelantului precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, ori, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor reclamantului exprimate pe cale incidentală, dar, în cadrul fixat de reclamantă și în limitele obiectului dedus judecării.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a concluzionat că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților, dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la admiterea acțiunii, iar careva temeii legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel.

La data de 28 iunie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.213-214, vol.I).

La data de 10 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus motivarea recursului (f.d.1-6, vol.II).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a relevat motivele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, recurentul a menționat că în cadrul controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării faptice, efectuat la SC „Meat House Production” SRL s-a constatat că, contribuabilul nu a efectuat comercializarea mărfurilor cu amănuntul în locuri special amenajate și nu a efectuat comerț electronic on-line. Or, SC „Meat House Production” SRL a avut obligația să prezinte cumpărătorilor facturi fiscale pentru toate cazurile de livrări impozabile, în conformitate cu prevederile legale menționate supra.

Totodată, recurentul a relevat că, în conformitate cu prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 845-XII din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, antreprenoriat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri.

Prin urmare, SRL „Meat House Production”, la desfășurarea activității de antreprenoriat conștient de faptul că nu dispune de locuri special amenajate, precum și faptul că adresa electronică nu funcționa, și-a asumat riscul sub răspunderea

patrimonială, referitor la consecințele nerespectării legislației și aplicării sancțiunii fiscale.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea depusă de către SC „Cardiax-Plus” SRL să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată

La data de 09 noiembrie 2022 în adresa intimă a fost expediată copia recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.).

Prin referința depusă la data de 18 noiembrie 2022, SC „Neat House Production” SRL, reprezentată de avocatul Alexandr Pascariuc, a solicitat să fie declarat inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat (f.d.22-27, vol.II).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 15 iunie 2022 (f.d.194; 195-211, vol.I).

La data de 28 iunie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.213-214, vol.I).

Decizia motivată din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la data de 25 octombrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 216).

La data de 10 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus motivarea recursului (f.d.1-6, vol.II).

În condițiile enunțate, instanța de recurs conchide că recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost depus în termenul prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de

serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Aliona Miron